

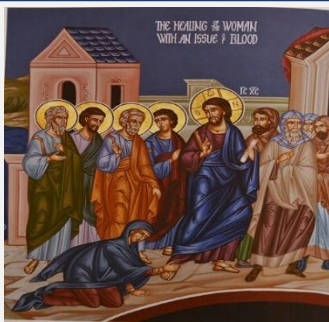
EXALTATION OF THE HOLY CROSS PARISH UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

Парафія Воздвиження Чесного Хреста УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Парафія Воздвиження Чесного Хреста PARISH BULLETIN № 45, NOVEMBER 15, 2020 A.D. Парафія Воздвиження Чесного Хреста

24th Sunday after Pentecost
24 Неділя після П'ятидесятниці

HOLY MYSTERIES

CONFESSION:

30 min before the Divine Liturgy *or* by appointment

HOLY COMMUNION:

for the sick, by appointment, any time

BAPTISM: by appointment

MARRIAGE: six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made

FUNERAL: by appointment

CONTACT US

PRIEST: Rev. Andrii Malysch

Fr. Andriy's cell: 604-440-3860

pastor@crossparish.ca

ADDRESS: 13753 - 108th Avenue,

Surrey BC, V3T 2K6

E-MAIL: info@crossparish.ca

PHONE: 604-584-4421 (parish hall)

WEB: www.crossparish.ca

Today's Gospel offers us in the healing of the woman with the issue of blood and the raising of Jairus' daughter two models of great faith. The woman is thinking, hoping, believing that "If I can just get near Him, if I can just touch Him, I will be healed." Jairus is probably having similar thoughts: "If I can humble myself before Him and offer my petition that the teacher might save my dying daughter, He will heal her from her sickness."

It also presents us with two corresponding examples of unbelief. Upon realizing that power had left Him by way of the healing of the woman, Our Lord asks "Who was it that touched me?" Peter's response is in a way a mild rebuke of Jesus, he in essence says "What do you mean, of course someone touched you. You are surrounded by a crowd of people." When the crowd hears that Jairus' daughter has died, Our Lord stands alone in His infinite wisdom declaring that she is only sleeping. What is the crowd's response? They mock and laugh out of disbelief, a reaction that reveals an ignorance of Our Lord's power to heal. A similar crowd will mock, and laugh, and spit at Our Lord on His way to His crucifixion, revealing an even greater ignorance of Our Lord's power to save.

Brothers and sisters, in the highs and lows of our walk with Christ, we must remember that we cannot always see fully how the Lord is acting in our lives, yet His is still powerfully present. If we desire to be healed we simply have to touch Him. But Our Lord in His abundant mercy doesn't only permit us to touch Him, He invites us in the Holy Eucharist to be mystically joined to His saving body and blood. This great mystery of salvation not only heals us, but it conforms us to Him so that we might go out into the world and bring healing to others in His name.

Troparion, Tone 7: By Your cross You destroyed death;* You opened Paradise to the thief;* You changed the lamentation of the myrrh-bearers to joy,* and charged the apostles to proclaim* that You are risen, O Christ our God,* offering great mercy to the world.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit

Kontakion, Tone 7: No longer shall the dominion of death be able to hold humanity,* for Christ went down shattering and destroying its powers.* Hades is bound.* The prophets exult with one voice.* The Saviour has come for those with faith, saying:* “Come forth, O faithful, to the resurrection!”

Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion, Tone 7: O all-praised treasury of our resurrection, we hope in you,* bring us up from the pit and depth of sin,* for you have saved those subject to sin* by giving birth to our Salvation,* O Virgin before childbirth, and Virgin in childbirth,* and still a Virgin after childbirth.

Prokeimenon (Tone 7) The Lord will give strength to His people;* the Lord will bless His people with peace.

Verse: Bring to the Lord, O you sons of God; bring to the Lord young rams.

Reading from the Epistle of Saint Paul to the Ephesians (2:14-22)

Brothers and Sisters, For he is our peace; in his flesh he has made both groups into one and has broken down the dividing wall, that is, the hostility between us. He has abolished the law with its commandments and ordinances, that he might create in himself one new humanity in place of the two, thus making peace, and might reconcile both groups to God in one body through the cross, thus putting to death that hostility through it. So he came and proclaimed peace to you who were far off and peace to those who were near; for through him both of us have access in one Spirit to the Father. So then you are no longer strangers and aliens, but you are citizens with the saints and also members of the household of God, built upon the foundation of the apostles and prophets, with Christ Jesus himself as the cornerstone. In him the whole structure is joined together and grows into a holy temple in the Lord; in whom you also are built together spiritually into a dwelling place for God.

Тропар (глас 7): Знищив Ти хрестом Твоїм смерть, відчинив розбійникові рай, мирноносицям плач на радість перемінив і апостолам звелів проповідувати, що воскрес Ти, Христе Боже, даючи світові велику милість.

Слава Отцю і Сину і Святому Духові

Кондак (глас 7): Вже більше влада смерти не зможе людей держати, зійшов бо Христос, знищивши і знівечивши сили її, зв'язується ад, пророки ж однодушно радіють. З'явився Спас тим, що вірують, промовляючи: Виходьте, вірні, до воскресіння.

І нині і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 7): Як на скарбницю нашого воскресіння, надіємося на Тебе, Всехвальна, тож виведи нас з ями й безодні прогріхів, бо Ти спасла підлеглих гріхам, породивши наше Спасіння. Як перед народженням Ти була Діва, так і в родженні і по народженні, Ти залишилась Дівою.

Прокімен (глас 7): Господь силу людям Своім дасть, Господь поблагословить людей Своїх миром.

Стих: Принесіть Господеві, сини Божі, пренесіть Господеві молодих баранців.

До Ефесян послання святого апостола Павла читання (2:14-22)

Браття і Сестри, Христос – наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши стіну, яка була перегородою, тобто ворожнечу, – своїм тілом скасував закон заповідей у своїх рішеннях, на те, щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир між нами, і щоб примирити їх обох в одним тілі з Богом через хрест, убивши ворожнечу в ньому. Він прийшов звістувати мир вам, що були далеко, і мир тим, що були близько; бо через нього, одні й другі, маємо доступ до Отця в одним Дусі. Отже ж ви більше не чужинці і не приходні, а співгромадяни святих і домашні Божі, побудовані на підвалині апостолів і пророків, де наріжним каменем – сам Ісус Христос. На ньому вся будівля, міцно споєна, росте святим храмом у Господі; на ньому ви теж будете разом на житло Бога в Дусі.

Alleluia (Tone 7):

Verse: It is good to give praise to the Lord; and to sing to Your name, O Most High.

Verse: To announce Your mercy in the morning, and Your truth every night.

Gospel: (Luke 8: 41-56)

Just then there came a man named Jairus, a leader of the synagogue. He fell at Jesus' feet and begged him to come to his house, for he had an only daughter, about twelve years old, who was dying. As he went, the crowds pressed in on him. Now there was a woman who had been suffering from hemorrhages for twelve years; and though she had spent all she had on physicians, no one could cure her. She came up behind him and touched the fringe of his clothes, and immediately her hemorrhage stopped. Then Jesus asked, "Who touched me?" When all denied it, Peter said, "Master, the crowds surround you and press in on you." But Jesus said, "Someone touched me; for I noticed that power had gone out from me." When the woman saw that she could not remain hidden, she came trembling; and falling down before him, she declared in the presence of all the people why she had touched him, and how she had been immediately healed. He said to her, "Daughter, your faith has made you well; go in peace."

While he was still speaking, someone came from the leader's house to say, "Your daughter is dead; do not trouble the teacher any longer." When Jesus heard this, he replied, "Do not fear. Only believe, and she will be saved." When he came to the house, he did not allow anyone to enter with him, except Peter, John, and James, and the child's father and mother. They were all weeping and wailing for her; but he said, "Do not weep; for she is not dead but sleeping." And they laughed at him, knowing that she was dead. But he took her by the hand and called out, "Child, get up!" Her spirit returned, and she got up at once. Then he directed them to give her something to eat. Her parents were astounded; but he ordered them to tell no one what had happened.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens* praise Him in the highest. Alleluia! (3x).

Алилуя (глас 7):

Стих: Добре вого – прославляти Господа, і співати Твоєму імені, Всевишній.

Стих: Звіщати вранці Твою милість, ночами – Твою вірність.

Євангеліє: (Лк 8: 41 – 56)

У той час один чоловік приступив до Ісуса, Яір на ім'я, який був головою синагоги. Припавши до ніг Ісуса, він почав його просити зайти до нього в хату, бо була в нього дочка одиначка, яких дванадцять років, і вона вмирала. І як він ішов туди, люди тиснулися до нього. Аж тут жінка якась, що була хвора дванадцять років на кровотечу й витратила на лікарів увесь свій прожиток, і ніхто з них не міг її оздоровити, підійшовши ззаду, доторкнулась краю його одежі й умить стала здоровою – спинилась її кровотеча. Ісус спитав: "Хто доторкнувся мене?" А що всі відпекувались, Петро мовив: "Наставниче, то люди коло тебе юрмляться і тиснуться." Ісус же сказав: "Хтось доторкнувся до мене, бо я чув, як сила вийшла з мене." Побачивши жінка, що не втаїлася, тремтячи підійшла й упавши йому до ніг, призналася перед усіма людьми, чому до нього доторкнулась і як негайно одужала. Сказав їй Ісус: "Дочко, віра твоя спасла тебе, йди в мирі!" Він говорив ще, як приходить хтось від голови синагоги і каже: "Твоя дочка померла, не турбуй більш Учителя." Ісус почувши це, озвався до нього: "Не бійся, тільки віруй, і вона спасеться." Прийшовши до хати, він не пустив нікого з собою всередину, крім Петра, Йоана та Якова з батьком та матір'ю дитини. Всі плакали за нею і голосили. Він же мовив: "Не плачте, вона не вмерла, вона тільки спить." І ті сміялися з нього, бо знали, що вмерла. А він узяв її за руку й голосно промовив: "Дівчино, пробудися!" І дух її повернувся до неї, і вона миттю встала. Тоді він звелів дати їй їсти. Батьки ж її були здивовані вельми, та він наказав їм нікому не говорити, що сталося.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах. Алилуя (х3).

The Presentation of the Most Holy Mother of God in the Temple

'The most pure Temple of the Saviour, the most precious chamber and Virgin; sacred treasure of God's glory, today is being presented in the house of the Lord. ' (Kontakion of the feast)

The festivals of the Most Holy Mother of God occupy first place in our Church calendar after the feasts of our Lord. The chief aim of the Marian feasts is to set before us the majesty, dignity and the holiness of the Most Pure Virgin Mary, and her role in the redemption of the human race, so that we may be inspired to venerate and imitate her. The greatest Marian feasts, such as her Nativity and Dormition, speak to us either of the very first moments of her existence on earth or of her departure into eternity. The only feast that has for its theme the childhood and youthful years of the Mother of God is the feast of the Presentation in the Temple, which we celebrate on the 21st of November. In our church services this feast has the name: "The Entry into the Temple of the Most Holy Queen, Mother of God and ever-Virgin Mary' The purpose of this feast is to remove the veil of certain mysteries from the childhood and youthful years of the Blessed Mother, and to throw some light on the mystery of her parents, her training in the temple, and her preparation for the supreme dignity of being the Mother of God. In meditating on this feast, we shall draw our attention to three things: its history, its church service, and its spiritual significance for us.

History of the Feast

The Holy Gospel says nothing about the entrance of Our Lady into the temple. This feast, like the feasts of the Nativity and Dormition of the Mother of God, traces its origin to the tradition of the Church and apocryphal writings, especially the Proto-evangelium of James and the Pseudo-Evangelium of Matthew "Concerning the Nativity of the Most Pure Virgin Mary". From these writings, we learn that the parents of the Blessed Virgin Mary, SS. Joachim and Anna, being childless, had made a promise that, if they were blessed with a child, they would offer that child up to the service of the Lord in the temple in Jerusalem. The Lord God heard their prayers and blessed

them with a daughter. When the little one was three years old, her parents brought her to the temple and placed her under the care of the high priest Zachary, the father of St. John the Baptist. Here the Most Holy Mother of God spent many years until, as a mature maiden, she was betrothed to St. Joseph.

The feast of the Entrance (Presentation) is one of the twelve great feastdays, having a one day pre-feast and a four day post-feast. Allusions are made to this feast in the fifth century; however, it took several hundred years before it was universally observed in the East. From the sermons of the Patriarchs of Constantinople, Germanus (715-730) and Tarasius (784-806), commemorating this feast, it can be inferred that the feast of the Entrance was established in the eighth century. The Sinai Gospel of the eighth century, which Emperor Theodosius III (715-717) donated to the Sinai monastery, mentions the feast of the Entrance among the twelve feasts. This feast is found in the Greek menaions of the ninth century; it finally became a universally recognized and celebrated feast in that century. The Sinai Canonarium of the ninth-tenth century gives the feast under the title of the "Feast of the Most Holy Mother of God, when She was brought to the Temple at the Age of Three." The Typicon of the Great Church of Constantinople (9-10 c), though it does not have either the Epistle or the Gospel for that feast, has a note under the 21st of November stating:

"The Synaxis of the Holy Mother of God, when She was presented to the Temple of the Lord at the Age of Three". The Evergetes Typicon of the eleventh century has the service of the Presentation with a pre- and post-feast. The service for this feast was composed by Gregory of Nicomedia (9c), Basil Pagariot, and Sergius Hagiorite.

In the West, the feast of the Entrance took root somewhat later, at the end of the fourteenth century; however, in the middle of the fifteenth century, it spread throughout all Europe. The West celebrates this feast on the same day that the Eastern Church celebrates it, that is, on the 21st of November. In the Middle Ages the Feast of the Entrance was a favorite theme in iconography.

Spirit of the Service of the Feast

The service of this feast celebrates the event of the Entrance into the Temple with joyful and glad melodies; it praises the dignity of the Mother of God and extols the great sacrifice of her parents. The songs and hymns of this day are very rich in poetic expression, allegory and allusion. This profound dogmatic poetry sings the praises of the Divine Maternity, Virginité, Holiness and Intercession of the Most Pure Virgin Mary in very beautiful analogies and symbols. Mary is most frequently extolled as the Temple of God, an allusion to the temple to which she was brought by her parents. Here we have some expressions from the sticheras and the canon of the feast; "You are the temple of God" "the Divine Temple", ' 'the Sanctified Temple", "the Temple which is to contain the Son of God", "the Temple and Altar of the King of all", "the living Temple of the holy glory of Christ our God", "the most holy Temple of our holy God", "the God-containing Temple", "the Temple and Palace " , "the Temple and Palace and living Heaven".

In a special manner her Virginité, Immaculate Purity and Divine Motherhood are also glorified. Mary is "a golden dove", "a Palace filled with glory", 'the holy altar", "Virgin immaculate " , "the Virgin pure", "God-containing palace" "Divine Virgin Mother of the Creator", "Immaculate Offering", "God-pleasing sacrifice", "Vessel most holy", "Mother of the Word of life", "Undeiled Ark of God the Creator" "the Maiden of God, the King of all " , "living tabernacle that contains the uncontainable Word ' ' , "the one and only blessed among women", "the divine altar, palace, bed and bright dwelling-place of the King of all", "Virgin one and only immaculate", "Pure ever - Virgm • " , "living chamber of God" "holy tabernacle, golden thurible, candlestick and table" ' 'the immaculate Ewe (She-Lamb)".

The Most Holy Mother of God when entering the Temple, though she was merely a child, was, nevertheless, mature in spirit: "May the Divine Maiden, three years old physically, says the third Ode of the canon, "but spiritually older, wider than the heavens, and higher than the Heavenly Powers, be glorified with hymns. " She is the fulfillment of the Old Testament prophecies and the glory of the New Testament: "You are the object of the preaching of the prophets, the glory of the Apostles, praise of the Martyrs, and the renewal of all people, Virgin Mother of God. Through You we have been reconciled. Therefore, we celebrate your entrance into the Temple of the Lord, and together with all the Angels we cry out to you, Most Pure One, singing: Rejoice, through your prayers we shall be saved. " (Stichera of Vespers).

The temple of the Lord, the angels and men rejoice at Mary's entrance into the temple: "Today the God-containing temple, the Mother of God, is being brought into the Temple and Zachary receives her. Today the holy of holies rejoices, and the choir of angels mystically exult. Today celebrating with them, we cry with Gabriel: Rejoice, Full of grace, the Lord is with you, possessor of great mercy." (Stichera of Vespers) On the occasion of this extraordinary feast of the Mother of God, holy Church calls upon all the faithful to take part in the festal joy: "Come all you faithful," we sing in the sticheras of the Lytiya, "let us extol the one and only immaculate One, preached by the prophets and presented in the Temple, chosen before all ages as the Mother, who now has become the Mother of God. O Lord, through Her prayers, grant us Your peace and great mercy."

The Spiritual Significance of the Feast

What does the feast of the Entrance convey to us? What spiritual lesson does it offer us? First of all, it speaks to us of the joyful sacrifice of Joachim and Anna. They themselves bring their daughter to the Temple and offer her to the service of God. In the canon of Matins of this feast in the eighth Ode we read: ' Anna, when bringing the Most Pure Temple (that is Mary) into the house of God, exclaimed to the priest: Today,

receive the child given to me by God, take her into the Temple of your Creator and joyfully sing to Him: all you bless the works of the Lord.

But not only do the parents joyfully bring their child to offer her to the service of God; Mary also gladly obeys the voice of God and of her parents. Like Joachim and Anna, Mary too is a very beautiful example for us of joyful sacrifice and service to God.

Perhaps today, more than ever before, the entire Church of Christ, our Church included, is suffering from a great dearth of vocations to the priesthood and religious life. The spirit of materialism and secularism is invading our families more and more, and we have fewer and fewer youths willing to sacrifice and dedicate themselves to the service of God, their Church and their nation. There are fewer and fewer parents among our people who, like St. Anna, are ready to say to our Church: "Receive the child given to me by God."

A sign of deep piety of a nation is not only its magnificent and numerous churches and monasteries but, above all, its numerous vocations — its priests, missionaries, monks and nuns. The most beautiful churches and gilded altars will be of no help to us if we do not have priests to offer the Unbloody Sacrifice, administer the Holy Sacraments, and preach the word of God in those churches. The Servant of God Metropolitan Andrew Sheptytsky says: "You must understand that the nation also needs zealous and holy priests to bring salvation." The lack of religious vocations among a people must lead to a gradual dying of the Church and of the spiritual life of its faithful, for the religious state is the heart and soul of the Church.

Where are we to look for the solution to such a burning problem? Where are religious vocations nurtured? The best garden where vocations to the priesthood or religious state grow and mature is a good Christian home. "A good Christian home," says the German Cardinal M. Faulhaber, "is the first spiritual seminary." Holy Church frequently calls the home the cradle of vocations. Statistics show that fifty percent of the religious vocations arise between the ages of six and fourteen, that is, during that time of life when the child is still under the full influence of its parents.

The spirit of sacrifice in the family in relation to God and one's Church is a very important factor in fostering vocations. Without the spirit of sacrifice, there is no pursuit of ideals, for sacrifice is the language of love. Consequently, parents should prepare their children from the very cradle for sacrifice and dedication.

Unfortunately, however, there are few such Christian parents today who strive to cultivate the spirit of sacrifice and the ideal of a religious vocation in the home. On the contrary, among our faithful there are many parents who suppress the first signs of a vocation in the hearts of their children.

To a very great degree, the future of our Church and nation depends upon how our Ukrainian parents educate their children. We need parents who, following the example of SS. Joachim and Anna, would gladly offer their children as a "burnt" offering to God, their Church and their nation. We need youth with ideals, who like the model of the Most Pure Virgin Mary, would gladly follow the voice of God and dedicate themselves to the service of God, the Church and the nation. Only then will we be able to look forward to a brighter and happier future for our Church and our nation.

Введення в храм Пресвятої Богородиці

"Пречистий храм Спасів, прецінна світлиця і Діва; священний скарб Божої слави, днесь вводиться в дім Господній"

(Кондак празника).

Празники на честь Пресвятої Богородиці в нашому церковному календарі посідають перше місце після празників Господських. Головне завдання Богородичних празників показати велич, гідність і святість Пречистої Діви Марії, її роль у відкупленні людського роду та заохотити нас до її почитання і наслідування. Найбільші Богородичні празники — Різдво й Успення, показують нам і перші хвилини її існування на землі, і її відхід до вічності. Одинокий празник, який висвітлює дитячі і юні літа Пресвятої Богоматері, називається Введенням в храм, що його святкуємо 21 листопада. У наших богослуженнях він має назву "Вхід у храм Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії". Празник Введення відкриває нам деякі таємниці з дитячого та дівочого життя Пречистої Діви Марії, проливає світло на її батьків, її виховання у святині та приготування до найвищої гідності: бути Матір'ю Божого Сина. Розглянемо цей празник, звернемо увагу на три питання: його історію, богослуження та духовне значення для нас.

ІСТОРІЯ ПРАЗНИКА

Святе Євангеліє нічого не говорить нам про подію уведення в храм. Основою цього празника, як і празника Різдва й Успення Божої Матері, є традиція Церкви й апокрифічні книги, передусім Протоевангеліє Якова і Псевдоевангеліє Матея "Про Різдво Пречистої Діви Марії". Звідси довідуємося, що батьки Пречистої Діви Марії святі Йоаким і Анна, будучи бездітними, дали обіцянку, що, як у них з'явиться дитина, то віддадуть її на службу Богові у храмі Єрусалима. Господь Бог вислухав їхні молитви і дав їм донечку. І коли їй було три роки, то батьки привели її до храму і віддали в руки первосвященика

Захарії, батька святого Йоана Предтечі. Тут Пресвята Богородиця перебувала багато років доти, доки, як доросла дівиця, не була заручена зі святим Йосифом.

Празник Введення належить до дванадцяти великих празників. Він має один день перед- і чотири дні поспражденства. Про нього маємо згадки з V ст., але треба було аж кількясот літ, доки він став загальнопоширеним на усьому Сході. З проповідей на цей день царгородських патріархів Германа (715-730) і Тарасія (784-806) з'ясовуємо, що празник Введення був встановлений у VIII ст. У Синайському Євангелії з VIII ст., яке подарував до синайського монастиря

цісар Теодосій III (715-717), серед дванадцяти празників згадано і празник Введення. Цей празник є і в грецьких місяцесловах з IX століття. І з цього століття його знають і святкують усі. Синайський канонар з IX-X ст. фіксує празник Введення під назвою: "Пресвятої Богородиці, яку привели в храм Божий, коли вона мала три роки". Типікон Великої Царгородської Церкви (IX-X ст.), хоча не подає ані апостола, ані Євангелія на цей празник, але про 21 листопада так каже: "Собор святої Богородиці, яку батьки привели і передали у храм Господній від трьох літ".

Евергетичький типікон з XI ст. має службу Введення з перед- і поспражденством. Службу на цей празник уклав Григорій Нікомедійський (IX ст.), Василій Пагаріот і Сергій Святогорець.

На Захід празник Введення прийшов досить пізно — аж при кінці XIV століття, а в середині XV ст. поширився по всій Європі.

І Захід святкує празник Введення того самого дня, що й Східна Церква — 21 листопада. У середньовіччі Введення в храм було улюбленою темою в іконографії.

ДУХ БОГОСЛУЖЕННЯ ПРАЗНИКА

Богослужба цього дня в радісних і веселих тонах оспівує подію входу в храм, прославляє гідність Божої Матері та звеличує велику жертву її батьків. Пісні й гимни цього дня дуже багаті на поетичні звороти, алегорії та алюзії. Ця глибоко догматична поезія у гарних порівняннях і символах оспівує

богоматеринство, дівицтво, святість і заступництво Пречистої Диви Марії. Найчастіше славиться вона тут як Божий храм. Це алюзія до храму, в який її батьки приводять. Ось деякі вислови зі стихир і канона празника: "Ти храм Божий", "храм освящений", "храм, що має вмістити Сина Божого", "храм усіх Царя і престол", "храм живий святої слави Христа Бога нашого", "найсвятіший храм святого Бога нашого", "боговмістимий храм", "храм і палата", "храм, і палата, і живе небо".

Пресвята Богородиця, входячи в храм, хоча роками молоденька, але була зріла духом: "Трилітня тілом, — сказано у третій пісні канона, — багатолітня духом, ширша від небес і вища понад небесні сили, хай прославиться піснями Богоневіста". Вона є сповненням пророцтв Старого Завіту і слава Нового Завіту: "Ти пророків проповідь, апостолів слава й мучеників похвала, і всіх земних оновлення. Діво Мати Божа. Ми Тобою примирилися. Тому празнуємо Твій у храм Господній вхід, і всі з ангелами Тобі, Пречиста, співаючи кличемо: радуйся. Твоїми молитвами спасаємося" (*Стихира вечірні*).

Через її входження радіє храм Господній, радіють ангели й люди: "Днесь Боговмістимий храм Богородиця у храм Господній приводиться і Захарія її приймає. Днесь святая святих радується, і хор ангельський таїнственно торжествує. З ними і ми днесь празнуючи, з Гавриїлом закличмо: радуйся, благодатна. Господь з Тобою, ти маєш велику милість" (*Стихира вечірні*).

З нагоди небуденного торжества на честь Богоматері і свята Церква звиває всіх вірних до участі у празничній радості: "Прийдіть, усі вірні, — співаємо на стихирах литії, — єдину непорочну звеличаймо, пророками проповідану і в храм приведену, перед віками вибрану Матір, що в останньому часі сталась Богородицею. Господи, її молитвами, подай нам Твій мир і велику милість".

ДУХОВНЕ ЗНАЧЕННЯ ПРАЗНИКА ДЛЯ НАС

Про що нам говорить празник Введення? Яку духовну науку він нам дає? Празник Введення говорить нам насамперед про радісну жертву святих Йоакима й Анни. Вони свою, в Бога вимолену, донечку самі приводять до храму

на службу Богові. На каноні утрєні празника в восьмій пісні читаємо: "Анна колись, приводячи Пречистий Храм (Марію) у дім Божий, голосно закликала і з вірою

сказала до священника: "Прийми сьогодні дитину, Богом мені дану, введи її у храм твого Творця і радісно співай йому: благословіть усі діла Господа".

Та не тільки батьки радо приводять свою дитину на службу Богові, але й Марія радо йде за голосом Божим і своїх батьків. Як святий Йоаким і Анна, так і Марія є для нас гарним зразком радісної жертви і служби Богові.

Може ще ніколи уся Христова Церква, а в тім і наша Церква, не переживала такого великого браку покликань на священників, монахів і монахинь, як сьогодні. Дух матеріалізму й секуляризму щораз більше й більше проникає в наші родини, тому щораз менше й менше маємо молоді, охочої на жертву й посвяту для Бога, своєї Церкви й народу. Щораз менше в нас батьків, які за прикладом святої Анни були б готові сказати нашій Церкві: "Прийми дитину, яку Бог мені дав".

Ознакою глибокої релігійності якогось народу є не тільки його величаві й численні церкви й монастирі, але передусім його численні покликання, тобто священники, місіонери монахи й монахині. Нічого не допоможуть нам навіть найкращі святині й золоті престоли, коли не матимемо священників, які в тих храмах і на тих престолах приносили б Безкровну Жертву, уділяли б святі таїнства й голосили б Боже слово. Наш слуга Божий митрополит Андрей Шептицький каже: "Зрозумійте, що народові треба до спасення ревних і святих священників". Брак духовних покликань у народі веде до повільного завмирання Церкви й духовного життя її вірних, бо духовний стан — це серце й душа Церкви.

Де шукати розв'язок цієї важливої проблеми? Де властиво родяться і виростають духовні покликання? Найкращий городець, де ростуть і дозрівають покликання до священницького й монашого стану — це добрий християнський дім. "Добрий родинний дім, — каже німецький кардинал М. Фавльгабер, — це перша духовна семінарія". А свята Церква часто називає родинний дім колискою покликань. Статистика свідчить, що п'ятдесят відсотків духовних покликань вирішується між шостим і чотирнадцятим

роком життя, це той час, коли дитина ще під повним впливом своїх батьків.

Дух жертви в родині для Бога і своєї Церкви є дуже важливим чинником у плеканні покликань. Без духа жертви нема любови ідеалів, бо жертва це мова любови. Тому батьки повинні відразу від колиски заправляти своїх дітей до жертви й посвяти.

Та, на жаль, сьогодні не багато таких християнських батьків, які плекали б в родині дух жертви та ідеал духовного покликання. Зате в нас є багато батьків, що в зародку вбивають голос покликання у серцях своїх дітей.

Майбутнє нашої Церкви й народу багато в чому залежить від того, як наші українські батьки виховують своїх дітей. Нам потрібні батьки, які за прикладом святого Йоакима й Анни радо благословили б своїх дітей на цілопальну жертву для Бога, своєї Церкви й народу. Нам потрібна ідейна молодь, яка за зразком Пречистої Діви Марії радо йшла би за Божим голосом на службу Богові, Церкві й народові. І щойно тоді зможемо сміливо дивитися в майбутнє нашої Церкви й народу.

Announcements

✠ **NEW Happy Birthday** Jerry Sweryda, Evelyn Maslanka and Christine Patrie and those who celebrated their birthdays or anniversaries this past week. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you. Многая Літа!

✠ **NEW SPIRITUAL JOURNEY TO BETHLEHEM** – Please save the dates (Nov 19, Nov 26, Dec 3) for this event! To receive the zoom link and be able to join the meetings, please email to pgparish@yahoo.com

✠ **Parish Council meeting** will take place on Thursday November 19, at 6pm via Zoom. If you have any ideas or comments which you would like to bring up to the Parish Council please share them with Fr Andrii or Bruce.

✠ **Donations.** Amid Covid-19 outbreak causing these challenging times we continue to rely on your generosity. for the parish would be greatly appreciated. We still have expenses and rely on your support. You can make donations on our web-site. <https://crossparish.ca/donation/> or Sending them by mail. Send the donations to **502-5th Avenue, New Westminster, BC, V3L 1S2**

Join us
on the Spiritual Journey
to Bethlehem
THURSDAY NIGHTS
FROM 7:00 TO 8:00 PM

NOVEMBER 19
PRE-NATIVITY FAST IN THE EASTERN CHRISTIAN SPIRITUALITY
(FR. RICHARD SOO, SJ)

NOVEMBER 26
LITURGICAL PREPARATION TO THE NATIVITY
(FR. ANDRZEJ WASYLINCK)

DECEMBER 3
CONTEMPLATING THE ICONS OF THE NATIVITY & THEOPHANY
(SR. PATRICIA LACEY, SSML AND FR. ANDRII CHORNENYK)

WELCOMING & OPENING PRAYER BY MOST REV. BISHOP DAVID (MOTIUK)

NO REGISTRATION FEE, JUST EMAIL TO: pgparish@yahoo.com AND RECEIVE THE ZOOM LINK

FUNDRAISER FOR HOLY CROSS PARISH

EXPRESS

LITURGICAL SCHEDULE, 15 - 22 November, 2020 A.D.

SUN, Nov 15	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM
TUE Nov 17	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
WED Nov 18	Divine Liturgy&Moleben to Emmanuel Молебень до Еммануїла (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	10:00 AM 07:00 PM
THU Nov 19	Divine Liturgy& Moleben to Emmanuel	10:00 AM
FRI Nov 20	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
SAT, Nov 21	Divine Liturgy VESPERS (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 06:00 PM
SUN, Nov 22	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM

SUNDAY DIVINE LITURGY SCHEDULE FOR November 2020

SUNDAY, Nov 22 : 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

SUNDAY, Nov 29: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

Your story continues at...

Columbus Homes

AFFORDABLE HOMES FOR SENIORS IN THE GREATER VANCOUVER AREA

All inquiries: 604.439.2443 Email: cca@colchar.org www.colchar.org

Serving Our Catholic Community Since 1908

Hearney
FUNERAL SERVICES

Our pre-need team is here to help.

Mike Garisto, pre-need counsellor:

604-312-9799